

فعال سیاسی- مدنی جمهوری آذربایجان: آزادی هرگز رایگان به دست نیامده است

سیستم بهداشت و درمان و دادگستری و اقتصاد آذربایجان نیز از حداقل استانداردهای لازم برخوردار نیست

G/سرویس آذربایجان

خبرگزاری آران / سرویس آذربایجان

به گزارش آران نیوز به نقل از شفقنا، "امین میلی" جوان خوش مشربی است که تازه از زندان آزاد شده است. او که به خوش اخلاقی در میان دوستانش شهرت دارد در حالی که شیطنت در صدایش موج می زند می گوید: "این بار فقط دو هفته در زندان بودم. این پانزده روز در مقایسه با بار قبل که 17 ماه زندانی کشیدم خیلی زود گذشت". میلی از جمله دگراندیشان برجسته نسل جدید جوانان جمهوری آذربایجان به شمار می آید و برای همه چیز و همه کار آمادگی دارد. او از همان زندان اعلام کرد که آماده است تا برای اعتقاداتش همه مشکلات را به جان بخرد: "حتی اگر بارها و بارها به زندان بیفتم و بمیرم".

این بار میلی به این دلیل به زندان افتاد زیرا وی در روز 26 ژانویه در تظاهراتی که در مرکز باکو برگزار شد شرکت داشت. در این تظاهرات چند هزار نفری شمار زیادی از مردم شهر اسماعیلیه نیز که در شمال غربی باکو قرار دارد، حضور داشتند. در آن شهر نیز پیش از آن راهپیمایی هایی برگزار شده بود که البته این بار نیروهای پلیس تنها با گاز اشک آور و شلیک گلوله های پلاستیکی به مقابله با تظاهرکنندگان رفتند. فرماندار اسماعیلیه از مدت ها پیش به فساد متهم است و به گفته میلی: "یک سال پیش حتی تصورش را هم نمی کردم که در شهرستان ها تظاهرات و راهپیمایی های اعتراضی برگزار شود. اما بسیاری از مردم در حال حاضر کاسه صبرشان از فساد فراگیر و ثروت اندوزی ها و رانت خواری های طبقه حاکم لبریز شده است. افشای این فساد امروزه به دلیل وجود اینترنت آسان تر است و می توان حدس زد که جمهوری آذربایجان آستان تحولات جدیدی است".

در اولین هفته ماه ژانویه امسال بود که تظاهراتی در مرکز پایتخت یعنی باکو برگزار شد، تظاهراتی که در واقع به دلیل اعتراض به مرگ یک سرباز وظیفه بر اثر احتمالا سوء رفتار فرماندهان صورت گرفت. در ماه سپتامبر گذشته نیز انتشار یک مصاحبه در یوتیوب ابعاد یک رسوایی بزرگ در این کشور را آشکار ساخت. در آن فیلم ها یکی از سیاستمداران بلندپایه آذربایجان در حال مذاکره برای فروش کرسی های پارلمان این کشور دیده می شود. و به این صورت ناامیدی و نارضایتی ها در این امپراطوری نفتی واقع در سواحل دریای مازندران روز به روز ابعادی گسترده تر به خود می گیرد. و البته دولت نیز مانند همیشه با مشت آهنین و عصبی حکومت می کند و همچنان چهره های جامعه مدنی و اپوزیسیون این کشور بازداشت یا تحت پیگرد قرار می گیرند. زیرا قرار بر این است که اکتبر امسال انتخابات ریاست جمهوری برگزار شود و رژیم ترجیح می دهد که همه چیز به آرامی بگذرد و مشکلی از بابت مخالفان ایجاد نشود.

با دیدن تصاویر آن راهپیمایی های باکو به راحتی می توان حضور فعالانه بسیاری از جوانان آذربایجان را در این اعتراض ها مشاهده کرد. و بی تردید می توان دریافت که الیتی جوان و جدید و مسالمت جو در این کشور به وجود آمده است که راه چاره را در فرار به خارج از کشور و یا تطبیق دادن خود با مناسبات نئوفودالی نمی بیند. "زاور قوربانلی" وبلاگ نویس و فعال سیاسی و مدنی 26 ساله و معروف آذربایجان می گوید: "خود من صدها نفر از این جوانان تحول طلب و مسالمت جو را از نزدیک می شناسم". قوربانلی یکی از پایه گذاران جنبش جوانان موسوم به NIDA محسوب می شود و او نیز پیش از این مدتی را در زندان گذرانده است: "هنگامی که امین میلی در سال 2009 به زندان افتاد تنها چند صد نفر از مردم برای اعتراض به بازداشت او به خیابان ها آمدند. اما زمانی که من در سال گذشته به زندان افتادم چندین هزار نفر به خیابان ها ریختند. ما با دانشگاه ها همکاری داریم و در آن جا می بینیم که روز به روز بر شمار دانشجویان تحول خواه و آماده برای مبارزه افزوده می شود. تا قبل از این بسیاری از آنان به دلیل ترس از اخراج از دانشگاه یا از دست دادن شغل خود در هیچ تظاهراتی شرکت نمی کردند اما امروز همه چیز تغییر کرده است".

راهپیمایی های ماه ژانویه در باکو اولین تظاهراتی بود که بعد از سال ها در پایتخت جمهوری آذربایجان برگزار می شد. امین میلی می گوید: "طبیعتا ما درخواست مجوز نکرده بودیم چون می دانستیم که دولت هرگز به ما اجازه نمی دهد که در مرکز پایتخت تظاهرات کنیم". البته آن راهپیمایی بدون حضور احزاب بزرگ و قدیمی اپوزیسیون یعنی احزاب مساوات و جبهه ملی برگزار شد زیرا از نظر جوانان معترض آذربایجان اپوزیسیون سنتی و قدیمی این کشور نیروهایی غیرفعال و راحت طلب به شمار می آیند. میلی و همفکرانش همزمان برنامه های دیگری نیز ترتیب دادند که از مجالس سخنرانی در مورد امور اجتماعی و سیاسی تا برگزاری تظاهرات در مقابل مقر سازمان ملل متحد در نیویورک را شامل می شد. افزون بر آن میلی و دوستانش از اینترنت و شبکه های اجتماعی نیز به نفع برنامه های خود سود می برند، امری که اپوزیسیون سنتی آذربایجان در مورد آن کاملا ناتوان نشان می دهد. شبکه فیسبوک نیز یکی از مهم ترین ابزارها برای میلی و همکارانش به حساب می آید.

اما در همان تابستان سال 2009 بود که مشخص شد میلی برای سیستم بسته سیاسی پزیدنت یک فاکتور خطر و عامل مزاحم محسوب می شود و به همین خاطر بلافاصله بازداشت و به زندان افتاد. در عین حال خانم "ایگول پنجلیوا" فعال سیاسی و مدنی آذربایجانی عقیده دارد که بزرگترین مشکلات جوانان این کشور همان نبود چشم انداز و بیکاری است که البته آن فساد فراگیر و ریشه دار و رشوه خواری را نیز باید به آن اضافه کرد: "افزون بر آن فساد و اصلاحات غلط در نظام آموزشی و دانشگاهی کیفیت آموزش ها را کاهش داده و توده معترضی را پدید آورده است که به راحتی نمی توان آن را کنترل کرد. سیستم بهداشت و درمان و دادگستری و اقتصاد آذربایجان نیز از حداقل استانداردهای لازم برخوردار نیست. در این میان تنها روشنفکرترین اقشار جامعه با این وضعیت مبارزه می کنند و بسیاری از آنان در خارج از کشور مشغول به تحصیل هستند. اما این مبارزه بسیار دشواری است زیرا آزادی اندیشه و بیان روز به روز محدودتر می شود". به عقیده این فعال مدنی 24 ساله نیز سال 2013 می تواند سال تغییرات در جمهوری آذربایجان باشد: "اعتراض های آغاز سال در باکو نشان داد که جان مردم به لب رسیده است".

زاور قوربانلی نیز احتمال تغییرات سیاسی در آذربایجان را امری واقعی عنوان می کند و می گوید: "بعد از اعتراض های ژانویه بود که خیلی ها متوجه شدند ما نمرده و هنوز زنده ایم". اما قوربانلی نیز مانند اکثر جوانان آذربایجان نه تنها از دولت علی اف بلکه از دمکراسی های غربی هم ناامید است: "ما نفت و گاز داریم و از موقعیت ژئوپلیتیک مهمی برخورداریم اما می دانیم که غرب علاقه ای به برقراری دموکراسی در این کشور ندارد". از قرار معلوم اعضای شورای اروپایی از آن به اصطلاح "دیپلماسی خاویار" آذربایجان راضی نشان می دهند و ضرورتی برای انتقاد از نبود دموکراسی در این کشور واقع در جنوب قفقاز قایل نیستند.

"رسول جعفراف" حقوقدان و فعال حقوق بشر که سال پیش دو کمپین به نام های "موسیقی برای آزادی" و "هنر برای آزادی" را به راه انداخت می گوید: "آذربایجانی های تحصیلکرده و فرهیخته از غرب بسیار ناامید شده اند اما به هر صورت ما به توجه غرب نیاز داریم. زیرا آذربایجان در سه سال آینده شاهد برگزاری انتخابات خواهد بود و علاوه بر آن ریاست دوره ای مجمع پارلمانی شورای اروپایی در سال 2014 به جمهوری آذربایجان می رسد. به همین خاطر دولت تظاهر به دموکراسی و خویشتن داری خواهد کرد اما اروپایی ها باید بدانند که چه بر ما می گذرد".

ساعت دو بعد از ظهر در باکو است و امین میلی دو روز پیش از زندان آزاد شده است: "در این مورد که انقلابی در آذربایجان شکل بگیرد مطمئن نیستم اما اتفاقی خواهد افتاد و من می خواهم کاری کنم که اتفاق های بیشتری را شاهد باشیم". میلی روز بعد برای شرکت در یک کنفرانس عازم وین پایتخت اتریش می شود اما در همان حال در صفحه فیسبوک وی خبرهایی منتشر می شود که حکایت از مانع تراشی های ماموران فرودگاه باکو برای سفر وی دارد. البته در نهایت به او اجازه داده می شود که سوار هواپیما شود. میلی روز بعد از آزادی از زندان نوشته بود: "آزادی هرگز رایگان به دست نیامده است و در آذربایجان نیز به رایگان به دست نخواهد آمد".